

(המשך מעמוד 12)

וסוריים. אבל הם היו רק כלים קטנים בלוח השחימת של המעצמות.

קיסינג'ר הבין את הרמז. הוא קבע פגיש עם גרומיקו בז'נבה, בדרך למרחב, יצא מגידרו כדי לחלוק לו כבוד, הבטיח לו שאין לו כוונה לדהוק את רגלי ה- סובייטים. בלוח העולמי הוזהו כמה כלים, סוכמו כמה הבטחות, והמכשך המשיך ב- דרכו.

אספדט של זהב. קודם-לכן הוכן התוואי בקפדנות.

לישראל נרמזו רמזים שונים על הענקת כסף ואספקת-נשק, וגם על אפשרות של צימצום שני המיצרכים האלה. קיסינג'ר היה בטוח שבשיטה של שוחד ואיומים ישיג את הכל. ממשלת ישראל פשוט אי- ננה במצב שבו היא יכולה לסרב לדרישה אמריקאית כלשהי. ישראל אינה יכולה עוד להילחם לבדה.

לכן לא היה איכפת לקיסינג'ר אם יש בישראל ממשלה או אין. הוא היה משוכנע שכל ממשלה ישראלית — ממשלת-מעבר, ממשלת-ביניים או ממשלת-קבע — תקבל את תנאיו.

תנאים אלה היו קבועים מראש: נסיגה מכל המובלעת, נסיגה משטח סימלי כל- שהו בגבול הקו הסגול, שילול את קור נייטרה, ומורת זאת: הצבת כוח-אדם בין הצבאות בצפון, כמו בדרום — והפי- סקת הלוחמה.

גם התוואי בארצות-ערב כוסה מראש בזהב, במקום אספלט. למצריים ניתנו סוכמים גדולים מן התקציב האמריקאי, ואולי גם הבטחות לאספקת-נשק, גם ל- סוריה הוצע סיוע במימדים גדולים.

קיסינג'ר לא נכשל מעולם במסעותיו ה- אישיים, וגם הפעם יצא לדרך רק אחרי ששוכנע לגמרי שהכל מוכן, ושלא נותר אלא לסכם את הדברים באופן סרמלי.

תל-אביב

חברת-הביטוח

הרסה היסטוריה

חברת-הביטוח

"מיגדל-בניין"

מחסלת את שרידי

פארה של תל-אביב

מלחמותיו האדירות של הבולדוזר הצ- הוב קיעקעו את האבנים ללא-רחם. ה- לבנים התפוררו למגען בעניי-אבק, צביקה הג'ינג'י, נהג הבולדוזר, לא חש כלל במשק-כנפי היסטוריה בצבעו את מלאכת-ההרס עליה הופקד. הוא לא ידע שכאשר נולד, לפני עשרים וכמה שנים, כבר היתה לבית ההולך ונהרס בשיני- הפלדה, היסטוריה מפוארת.

גורדין מוות. כך הוצא אל הפועל גורדינו של מלון תלפיות היפה, ברחוב אחד-העם בתל-אביב, משרידי פארה של תל-אביב הקטנה, ומראשוני בתיה. ברע- מי-קריסה חגג הבית הנושן את שנת ה- יובל לחייו.

חברת-הכנסת לובה אליאב, שמראהו של בית זה, ושל הבתים השכנים לו, ליווה את ילדותו, ספד לו:

"גנתי בסמוך למלון תלפיות קרוב ל-50 שנה", סיפר אליאב. "הורי הביאו אותי ממוסקבה כשהייתי בן שנתיים, ובנו בית ברחוב קרל נטר, ממש ליד המלון. השם

צי"ץ מודה ל..העולם הזה"

על פירסום המאמר

השחיתות החדשה

בעיריית צי"ץ"

לומה, הכיר במחדל, ונקט מייד צעדים לשינוי פני הדברים. מיכתבו של אלוף (מיל.) שלמה להט, למערכת העולם הזה מדבר בעד עצמו, והוא מובא להלן, במלואו:

ראש העירייה החדש של תל-אביב מע- שה חסרת-תקדים ביחסיה-הציבור והעני- תונות. הוא לא התעלם מהפירסומים, לא טמן ראשו בחול, לא הכחיש, כמקו- בל בארץ, את הכל. הוא ספג את המה-

ניתן להאשים את צי"ץ בדברים רבים, אבל לא בהתחמקות. בתגובה להאשמות העולם הזה מהשבוע שעבר, על מישטר הפרוטקציוניזם המיפלגתי שהונהג ב- עירייה, על-ידי ראשי הליברלים, עשה

"להרביץ - וללחוץ ידו!"

לה עם המיפלגות בשטח המוניציפלי. במקביל אני מתכוון להעביר החלטה מתאימה בהנהלת העירייה ולהוציא הוראה למנגנון העירוני, שכל "פתק" מסוג זה שעליו מסופר, יש להחזיר ללא התייחסות אליו ולהביא כל מיקרה כזה לתשומת לב. אשר לסיפור על פקיד מחלקת ההנדסה מר הרמן, שאמור כי הוא "מרוויח מן הצד על-ידי ביצוע שירותים לאלה הפונים אליו באופן רשמי כעובד העירייה", ברור שזר מעין זה חמור ואסור והפרשה כבר נמסרה על-ידי למבקר העירייה, לחקירה והסקת מסקנות.

לצערי שירבב מר לביב למאמרו שדן בפרוטרוט בסיפור על פרוטקציוניזם מיפלגתי, עניינים רבים אחרים במעין סאלאט על העירייה וזאת עשה לצערי באורח שטחי וללא בדיקת העובד- דות. לשם דוגמא בלבד: מר לביב, "זוכר" לדבריו כיצד סירב ראש העירייה הקודם מר י. רבינוביץ, לאשר למיפלגת העבודה הקמת מלון במקום מועדון "בוסטן" שבכיכר דיונוגוף. האמת היא כי מר רבינוביץ לא סירב, אלא הבקשה לא הועלתה על סדר היום של ועדת בניין ערים. הבקשה, בדומה לבקשות אחרות מתקופת ההנהלה הקודמת, ממתנה לדיון בוועדה. הסיפור על הבטחה מצד אנשי גח"ל למערך לאשר את הבקשה "המורת הסכמת נציגי המערך בעירייה למתן אישור מקביל לאנשי גח"ל" (ציטוט מהכתבה) משולל כל בסיס. לסיכום, אני מצידו מזמין את "העולם הזה" לאמץ את הסיסמה "להרביץ בצי"ץ" בכל פעם שגיע לו, אבל גם ללחוץ את ידו, כשיגיע לו. כידוע צי"ץ אוהב ללחוץ ידיים. יותר חברות, אפילו תוך יריבות, לא תזיק לכולנו.

בברכה,

שלמה להט, ראשי-העירייה

ניתן להאשים את צי"ץ בדברים רבים, אבל לא בהתחמקות. בתגובה להאשמות העולם הזה מהשבוע שעבר, על מישטר הפרוטקציוניזם המיפלגתי שהונהג ב- עירייה, על-ידי ראשי הליברלים, עשה

"העולם הזה" איננו טוען שצי"ץ ידע על המעשים או הנהגים שעליהם הוא מספר ואמנם אני מעיד בזה שלא ידע. השאלה היא, איפוא, מה עומד צי"ץ לעשות בנדון? ובכן בנוגע לעדותו של בעל המאמר, מר יגאל לביב, שמר סורוקה, יושב-ראש הוועדה המוניציפלית של המפלגה ה- ברלית בתל-אביב, מנהל מיעול של "משלוח פתקים" לחברי המועצה או פקידים בעניינים שבין האזרח ועירו, כפרוטקציה להסדרת עניינים ולוא גם, כנאמר, "במסגרת החוק", היא לבכס סמוך ובטוח שאתבע בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים שהוועדה המוניציפלית של מיפלגה זו והוועדות המק- בילות במיפלגה כלשהי ממרכיבי "הליכוד" והקואליציה, יו- אילו להפסיק נוהג מגונה זה.

ועדות מוניציפליות כמיפלגות קיימות לשם הסדרת עניינים בתוך המיפלגה בין נבחריה המוניציפליים ברחבי הארץ ויותר מזה לשם קביעת מדיניות מוניציפלית, יחסים בינמפלגתיים וכדומה. אין תפקידן לקבל קהל כדי להסדיר ענייני הפרט פרטיות המקומיות. לשם כך קיימים בעיריית תל-אביב לא רק פקידים שתפקידם לשרת את הקהל, אלא ראשי המחלקות והאגפים, אשר בשילטון ההנהלה הנוכחית קבעו לעצמם כלם מדיניות של "דלת פתוחה" וקבלת קהל בעצמם. נוסף על כך קבע ראש העירייה עצמו מדיניות של "דלת פתוחה" ואנשי לישכתו והוא עצמו מקבלים פניות מאזרחים בכתב ונע- נים להם אישית בעל-פה. נוסף על אלה קיים בעירייה ה"אומבוטסמן", נציב התלונות, שתפקידו לטפל בתלונות הקהל על הפקידים, על ראשי המחלקות והאגפים, כולל חברי המוע- עצה הנהגים וראש העירייה עצמו. ונוסף על כולם המור- כולם קיים מבקר העירייה, הרשאה לבקר את כולנו. אי לכך אין שום סיבה שאזרח ירוץ למיפלגה כלשהי לסידור ענייניו המוניציפליים ובמידה שמיפלגות מטפלות בעניינים כאלה — יש להפסיק את הנוהג מייד, וקודם כל במיפלגות הקואליציה, שהרי הן המנהלות את העיר ממילא.

רצוני שיחא ברור שבמידה ולא יפסקו נוהגים פסולים בוועדות מוניציפליות של מיפלגות "הליכוד" לא אשתף פעו-

בית מרון "תלפיות" מוחו של בית

תלפיות הלם אותו. היה זה הבניין הגבוה ביותר בין הבתים הקטנים, החדר-קומתיים, אשר סביבו.

"מלון תלפיות היה בית יפה להפליא. באותה תקופה היו רק שני מלונות "מיוחדים" בתל-אביב. השני, המיסחרי יותל, היה פלטי, שניצב בקרן הרחובות נחלת בנימין ואחד-העם. זה היה מלון מאוד "שיק" ואופנתי. התאכסנו בו בעיקר פקי- דים בריטיים גבוהים או נזכרים מאר- צות-ערב. לגבינו, הילדים, היה מלון פל- טין מעין גראנד הוטל.

"תלפיות היה שונה. יותר ביתי, אומנם, אך מיוחס מאוד. באו אליו כל המנהיגים הציוניים, כמו סוקולוב, שמריה לווין, ר- סופרים כמו זלמן שניאור, פרופסור קלאר- זנר ועוד. הוא היה מוקף גן נהדר, מטר- פה, ובו עצי-דקל ואקליפטוסים.

"כשהגיעו יותר ויותר ציונים מהגולה, החלו החוגים בו את החתונות המפוארות ביותר בתל-אביב. בלי המיסחור שמלווה חתונות כאלו היום. אחרי שנים, כשחדל לשמש מלון, הושכר לשגרירות שווייץ בישראל. השווייצים שמרו היטב על ה- בניין ועל הגן שסביבו.

"לפני שנתיים-שלוש עזבו השווייצים את המקום, והוא ניקנה על-ידי חברת- הביטוח מיגדל-בניין. הבית החל מתפורר לאיטו, והגן הנפלא שלו התייבש והתנוון. "עד שלפני כמה ימים עלו הדחפורים על הבניין הנהדר הזה, והחלו להרוס אר- תו. ממש צובט לי את הלב לראות את- כה מפואר, כה היסטורי, נדון לכלילון אכזרי. וזה איננו הבניין היחידי שזכה ל- גורל כזה. עושים זאת עכשיו לכל הבתים של תל-אביב הקטנה.

"כולם מדברים על אהבת-מולדת. מדבי- רים — אבל לוקחים בולדוזר ענק, עולים על הבית הקטן שלך, וגומרים אותו!"

כסף במקום היסטוריה. בניין מלון תלפיות הוא רק הראשון בתור. חברת מיגדל-בניין, שרכשה ברחוב אחד-העם שורה של בתים ישנים, שרידי פאר שעי- בר מן העולם, התכוונת להרוס אותם ב- זה-האחר-זה, להקים תחתיהם מיבנים מר- דניים.

הבא-בתור יהיה שכנו של מלון תלפיות, הבית האיטלקי היפהפה, שתזיתו מעושרת תבליטי-אבן מיוחדים-בימיים.

אילת

ערבים-ראוס

נוסח אילת

הערבים הורחקו

מאילת — וענפי

המזונאות והכנייה כה

כמשבר חמור

אנשי-המיסטר פשוט ברחובות העיר אילת כארבה. נכנסו לכל חצר, בדקו בכל בית ופינה. בכל מקום בו הבחינו בצעיר הדומה לערבי, עצרוהו, ביקשו תעודת- זהות ורישיון-עבודה. מי שלא היה מצויד ברישיון, נלקח מייד לתחנת-המיסטר ל- מעצר קצר. עד שרוכזו במעצר די ער- בים למילוי אוטובוס שלם. כך, במשך שלושה ימים, הועמסו 22 אוטובוסים בכי-